

N:o 1.

Ank. till Riksd. kansli den 16 mars 1894, kl. 12 midd.

*Betänkande, rörande vissa delar af Kongl. Maj:ts proposition n:o 2
med förslag till ny förordning angående mantalsskrifning.*

Sedan uti förenämnda proposition Kongl. Maj:t, under åberopande af bifogadt utdrag af protokoll öfver finansärenden för den 30 sistlidne november, förklarar sig vilja inhemta Riksdagens yttrande öfver närlagdt förslag till förordning angående mantalsskrifning afvensom Riksdagens godkännande af förslaget i de delar, som läge till grund för utgörandet af allmänna utskylder, så har bevillningsutskottet, till hvilket omförmälda proposition blifvit hänvisad, ansett nödigt att, med afseende å §§ 1, 2, 3, 14 och 15 i förslaget, sammanträda med lagutskottet; och har med anledning häraf nämnda delar af författningsförslaget blifvit, i den ordning 47 § riksdagsordningen föreskrifver, behandlade af sammansatt bevillnings- och lagutskott.

Då utskottet härmed i ärendet afgifver betänkande, får utskottet till en början erinra, att utskottet vid granskning af nu ifrågavarande förslag till bestämmelser måst utgå från den förutsättning, att öfriga dermed sammanhängande delar af författningsförslaget vinna Riksdagens godkännande.

Rörande tillkomsten af förevarande författningsförslag samt den i ämnet uppå Kongl. Maj:ts föranstaltande verkställda utredning tillåter sig utskottet hänvisa till innehållet af det vid propositionen fogade utdrag af statsrådsprotokollet.

Oafsedt att en mindre redaktionsförändring synts utskottet böra vidtagas i § 3 mom. 7, hafva förevarande delar af Kongl. Maj:ts förslag gifvit anledning till följande erinringar från utskottets sida.

§ 1 mom. 1 innehåller, bland annat, stadgande derom, att vid mantalsskrifning jemväl utländsk undersåte, som är inom riket bosatt, skall i mantalslängd uppföras. Utskottet har väl ej något att anmärka mot att en dylik bestämmelse i förordningen införes, men anser nödigt, att undantag från berörda stadgande göres för sådana utländska undersåtar, som tillhöra främmande inagts härvarande beskickning afvensom för dessas familj och utländska betjening; och har fördenskull i utskottets här nedan intagna förslag bestämmelse härom meddelats.

I likhet med hvad i nu gällande förordning angående mantals- och skattskrifningars förrättande den 20 juli 1861 föreskrifves, innehåller förslaget i § 1 mom. vidare, att de mantalsskrifningsskyldige skola i mantalslängd för det nästkommande året uppföras. Detta, för bestämmandet af en persons hemortsrätt samt kommunala och politiska rösträtt grundläggande stadgande har — enligt hvad inom utskottet blifvit upplyst — af olika myndigheter tillämpats olika, i ty att några ansett den tid, för hvilken mantalsskrifningen skall gälla, böra räknas från mantalsskrifningsdagen, andra åter från nästföljande kalenderårs början. I syfte att förebygga en sådan olika lagtillämpning vill utskottet, som anser den sistnämnda tolkningen vara den rigtiga, förorda, att ifrågavarande i § 1 mom. 1 intagna bestämmelse erhåller den förändrade lydelse, utskottets nedan intagna förslag angifver.

Efter det att i § 3 mom. 1 intagits stadgande derom, att en hvar skall mantalsskrifvas, der han är bosatt, innehåller samma moment vidare särskild bestämmelse för det fall, att någon under olika delar af året uppehåller sig inom olika mantalsskrifningsdistrikt. Den härutinnan meddelade föreskrift, att den mantalsskrifningsskyldige för dylikt fall skall anses såsom bosatt inom det distrikt, der han vistas under sådana förhållanden, att han derstädes bör anses hafva sitt egentliga hemvist, synes utskottet allt för sväfvande, hvadan och då utskottet anser särskildt det förhållande, att en person å viss ort utöfvar innehafvande tjänst, böra i förevarande afseende tillmätas väsentlig betydelse, utskottet i sådant syfte i förevarande moment infört ett förtydligande tillägg.

Utskottet anser visserligen den i § 3 mom. 6 intagna bestämmelse ega tillämplighet jemväl å dem, hvilka innehafva utaf Riksdagen lemnade uppdrag, men utskottet har dock, med afseende fäst särskildt å Riksdagens nyligen fattade beslut, hvarigenom vissa af de utaf Riksdagen lemnade uppdrag hädanefter skulle komma att afse en så lång tidrymd som tre år, funnit sig böra, till förekommande af all tvekan vid tillämpningen af förevarande stadgande, förorda, att i sagda mom. 6 meddelas uttrycklig föreskrift derom, att den, som i följd af uppdrag, lemnadt af Riksdagen, å annan ort sig uppehåller, ej må af sådan anledning der mantalsskrifvas.

§ 14 mom. 2 innehåller bötesbestämmelser för viss försummelse af pastor eller hans ombud eller församlingsföreståndare. Då enligt § 13 föreståndare för församling af främmande trosbekännare tillkommer enahanda befattning i afseende å mantalsskrifning som enligt förslaget åligger pastor i svensk kyrkoförsamling, samt församlingsföreståndare sålunda torde i likhet med pastor, i händelse af förfall, kunna företrädas af ombud, synes ifrågavarande bötesbestämmelse jemväl böra blifva tillämplig å församlingsföreståndares ombud; och har utskottet fördenskill uti förevarande moment infört stadgande härom.

För försummelse att aflemna föreskrifna uppgifter till mantalsskrifning stadgar nu gällande mantalsskrifningsförordning bötesansvar äfvensom befogenhet för Kongl. Maj:ts befallningshafvande att för behörig verkställighet af hvad i förordningen föreskrifvits vidtaga de åtgärder, hvilka kunna erfordras. I likhet med hvad utsedde komiterade för utarbetande af förslag till ny mantalsskrifningsförordning förordat, innehåller Kongl. Maj:ts föreliggande förslag väsentligen skärpta bestämmelser i fråga om skyldigheten att aflemna uppgifter till mantalsskrifningen. Beträffande påföljden för försummelse härutinnan skilja sig deremot komiterades och Kongl. Maj:ts förslag. Komiterade ansågo nemligen, att böter icke borde för sådan försummelse ifrågakomma, utan att, då underlåtenhet att aflemna uppgift egde rum, den felande uppgiften allenast borde den försumlige på visst föreskrifvet sätt affordras, med visst äfventyr för honom, om han icke stälde sig uppmaningen till efter rättelse och med skyldighet för honom att lemna den tjänsteman, som verkställt infordrandet, skäligen godtgörelse för hans besvär. Kongl. Maj:t åter har, jemte det att i § 15 intagits bestämmelser lika med dem, komiterade sålunda förordat, i § 14 mom. 4 infört stadgande om bötesansvar för ifrågavarande försummelse. Såsom skäl för en sådan bestämmelse har statsrådet och chefen för finansdepartementet vid ärendets fördragnings till statsrådsprotokollet anført, bland annat, att det här gälde icke blott att afhjelpa följderna af den försummade uppgiftsskyldigheten, utan lika mycket att förebygga sjelfva försummelsen, och att det i detta afseende näppeligen torde kunna betviflas, att böteshotet helst i förening med ersättningsskyldighet för infordrandet af felande uppgift skulle verka kraftigare än endast risken att få betala sistnämnda ersättning. — Lika med komiterade synes det emellertid utskottet olämpligt, att bötesstraff stadgas för en försummelse af ifrågavarande beskaffenhet, helst då, såsom ofvan nämnts, skyldigheten att meddela uppgifter till mantalsskrifningen föreslagits skola betydligt utsträckas utöver härom nu gällande bestämmelser; och anser utskottet ofvanberörda i § 15 förekommande stadganden innebära ett tillräckligt korrektiv mot försumlighet uti ifrågavarande afseende. Utskottet vill fördenskull förorda, att mom. 4 i § 14 uteslutes; och torde såsom en följd häraf — förutom ändring i nummerföljden å de två efterföljande momenten — böra, på sätt utskottets här nedan intagna förslag angifver, dels vidtagas en mindre redaktionsförändring i § 15, dels ock i samma § införas den i förevarande moment intagna bestämmelsen derom, att den, som genom uteblifven eller oriktig uppgift föranleder, att någon skattskyldig undgår att utgöra mantalspenningar, skall för gäldande deraf vara ansvarig.

§ 14 mom. 5 i Kongl. Maj:ts förslag innehåller, bland annat, föreskrifter i fråga om uttagandet af böter för försummelse att i enlighet med gällande förordning angående kyrkoböckers förande aflemna flyttuingsbetyg.

Vidare är i mom. 6 af samma § bestämmelse meddelad, huruledes förfaras skall, derest tillgång till dylika böters gäldande saknas, hvarjemte § 15 innehåller stadgande om åtgärders vidtagande för de felande flyttningsbetygens införskaffande. Säsom skäl för att uti ifrågavarande författning införa dessa bestämmelser anför föredragande departementschefen, att, ehuru straffet för underlåtenhet att aflemna flyttningsbetyg upptagits i förordningen angående kyrkoböckers förande, det likväl, i öfverensstämmelse med hvad kyrkoskrifningskomitén hemställt, ansetts mest ändamålsenligt att upptaga bestämmelserna om böternas uttagande och de felande uppgifternas införskaffande i mantalsskrifningsförordningen i sammanhang med enahanda bestämmelser rörande felande mantalsuppgifter. Frånsedt huruvida bötesansvar lämpligen bör stadgas för försummelse af ifrågavarande slag — en fråga hvilken nu ej är föremål för utskottets behandling — synes det emellertid utskottet oegentligt att, på sätt Kongl. Maj:ts förslag innebär, i en författning intaga bestämmelser om verkställighetsåtgärder såsom följd af öfverträdelse af vissa i en annan författning meddelade föreskrifter; och vill utskottet därför tillstyrka, att ifrågavarande bestämmelser uteslutas.

Då förordnande om uttagande af de i § 14 stadgade böter ej torde böra meddelas med mindre vederbörande lemnats tillfälle att rörande den anmälda försummelsen sig yttra, har föreskrift härom intagits i § 14 mom. 4 i utskottets förslag.

§ 15 i Kongl. Maj:ts förslag innehåller stadgande derom, att, derest föreskrifven uppgift icke i behörig tid och ordning aflemnas, *skall* felande uppgift den försumlige affordras. Då emellertid ett sådant affordrande ej synes nödigt i det fall, att tillförlitlig upplysning rörande de förhållanden, uppgiften skolat afse, ändock vid mantalsskrifningsförrättningen erhålles, vill utskottet förorda, att ifrågavarande stadgande ej göres så ovilkorligt, som Kongl. Maj:ts förslag innebär; och har i utskottets förslag i sådant syfte ofvanberörda ordet »skall» utbytt mot ordet »må».

På sätt ofvan nämnts, innehåller § 15 stadgande derom, att den, som underlåter att till mantalsskrifning aflemna föreskrifven uppgift, drabbas af ersättningsskyldighet för infordrande af dylik uppgift. Författningsförslaget innehåller deremot ej någon bestämmelse om, huruledes ifrågavarande godtgörelse, hvilken föreslagits skola till den krono- eller stadsbetjent, som verkställer infordrandet af den felande uppgiften, utgå med 1 krona 50 öre för hvarje förrättning, skall, i händelse den försumlige vägrar att godvilligt erlægga beloppet, hos denne uttagas. Enär ifrågavarande ersättningsbelopp ej torde vara af den beskaffenhet, att utnätning deraf kan — på sätt i kongl. förordningen den 12 juli 1878 är beträffande krono- och kommunalutskylder samt vissa andra allmänna afgifter stadgad — utan föregående dom eller utslag verkställas, skulle sålunda i förutnämnda fall

vederbörande, som infortrat felande uppgift, ej hafva annan utväg för ersättnings utbekommande än att efter stämning vid domstol göra sin rätt härutinnan gällande. Då emellertid en sådan anordning synes utskottet olämplig, anser sig utskottet böra framhålla önskvärdheten deraf, att Kongl. Maj:t genom tillägg till nyssnämnda förordning meddelar bestämmelser, hvarigenom de i samma förordning intagna föreskrifter blifva i tillämpliga delar gällande jemväl beträffande ifrågavarande ersättningsbelopp.

På grund af hvad anfördt blifvit får utskottet hemställa,

att Riksdagen, med förklarande att Kongl. Maj:ts förevarande proposition, i de delar, utskottet förehaft till behandling, icke kunnat oförändrad bifallas, måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

Förordning angående mantalsskrifning.

§ 1.

(Kongl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Mom. 1. Mantalsskrifning, dervid hvarje svensk undersåte utom den, som öfvergifvit riket och bosatt sig å utländsk ort, äfvensom utländsk undersåte, som är inom riket bosatt, bör till namn, födelseår och yrke i mantalslängd för det nästkommande året uppföras, skall årligen emellan den 15 november och årets slut för rättas särskildt för hvarje stad, socken å landet eller, der socken tillhör flera fögderier, fögderidel af socken samt i allmänhet försiggå inom mantalsskrifningsdistriktet,

Mom. 1. Mantalsskrifning, dervid hvarje svensk undersåte utom den, som öfvergifvit riket och bosatt sig å utländsk ort, äfvensom utländsk undersåte, som är inom riket bosatt, bör till namn, födelseår och yrke i mantalslängd, gällande för det nästkommande kalenderåret, uppföras, skall årligen emellan den 15 november och årets slut för rättas särskildt för hvarje stad, socken å landet eller, der socken tillhör flera fögderier, fögderidel af socken samt i allmänhet försiggå inom mantalsskrifnings-

(Kongl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

dock att, hvad landsbygden beträffar, förrättningen, efter derom hos vederbörande häradskrifvare före september månads början af kommun gjord framställning, må kunna hållas å ställe, beläget utom distriktets område.

dock att, hvad landsbygden beträffar, förrättningen, efter derom hos vederbörande häradskrifvare före september månads början af kommun gjord framställning, må kunna hållas å ställe, beläget utom distriktets område.

Utländsk undersåte, tillhörande främmande magts härvarande beskickning, är för sig, sin familj och sin utländska betjening från mantalsskrifning befriad.

Mom. 2. Mantalsskrifningen förrättas å landet af häradskrifvaren. I stad verkställes denna förrättning under magistratens tillsyn af den tjensteman, hvilken debiteringen af kronoutskylderna åligger eller till hvars befattning förrättningen enligt särskildt meddelade föreskrifter hörer. I städer der magistrat ej finnes, verkställes mantalsskrifningen af vederbörande häradskrifvare.

Mom. 2. Mantalsskrifningen förrättas å landet af häradskrifvaren. I stad verkställes denna förrättning under magistratens tillsyn af den tjensteman, hvilken debiteringen af kronoutskylderna åligger eller till hvars befattning förrättningen enligt särskildt meddelade föreskrifter hörer. I städer, der magistrat ej finnes, verkställes mantalsskrifningen af vederbörande häradskrifvare.

§ 2.

Mom. 1. Efter förslag, som af häradskrifvare och magistrater före den 15 september afgifvas, utsätter Kongl. Maj:ts befallningshafvande tider och ställen för mantalsskrifningarnas förrättande samt utfärdar derom kungörelse, innefattande jemväl fullständig underrättelse om hvad enligt denna förordning bör iakttagas samt om den för underlåtenhet deraf stadgade påföljd, hvilken kungörelse

bör före den 15 oktober i kyrkorna uppläsa och derefter finnas att tillgå på uppgifvet ställe inom hvarje stad och socken.

Mom. 2. Kan mantalsskrifning icke ega rum å dag, som därför blifvit utsatt, skall Kongl. Maj:ts befallningshafvande, efter anmälan derom, ofördröjligen bestämma och kungöra annan tid för förrättningen.

§ 3.

(Kongl. Maj:ts förslag.)

Mom. 1. En hvar skall mantalsskrifvas der han är bosatt.

Uppehåller sig någon under olika delar af året inom särskilda mantalsskrifningsdistrikt, betraktas han såsom bosatt i det distrikt, der han vistas under sådana förhållanden, att han derstädes bör anses hafva sitt egentliga hemvist.

Den, som nästa fardag eller derförinnan kommer att flytta till annat distrikt för att öfvertaga fast egendom eller rörelse eller tillträda tjänst, bör jemte honom åtföljande personer der mantalsskrifvas.

Hustru mantalsskrifves på samma ställe som mannen.

Mom. 2. Den, som är i rikets tjänst å utländsk ort anstald, skall med sin familj och svenska betjening man-

(Utskottets förslag.)

Mom. 1. En hvar skall mantalsskrifvas der han är bosatt.

Uppehåller sig någon under olika delar af året inom särskilda mantalsskrifningsdistrikt, betraktas han såsom bosatt i det distrikt, der han vistas under sådana förhållanden, att han *med afseende å innehafvande tjänst eller andra omständigheter* bör anses derstädes hafva sitt egentliga hemvist.

Den, som nästa fardag eller derförinnan kommer att flytta till annat distrikt för att öfvertaga fast egendom eller rörelse eller tillträda tjänst, bör jemte honom åtföljande personer der mantalsskrifvas.

Hustru mantalsskrifves på samma ställe som mannen.

Mom. 2. Den, som är i rikets tjänst å utländsk ort anstald, skall med sin familj och svenska betjening man-

(Kongl. Maj:ts förslag.)

talsskrifvas inom Stockholms stad och S:t Nicolai församling.

Mom. 3. Sjöfarande, för hvilken mantalsskrifningsort enligt mom. 1 ej förefinnes, mantalsskrifves fortfarande der han senast varit i mantalslängd uppförd.

Mom. 4. Vistelse vid allmän eller enskild läroanstalt för erhållande af undervisning föranleder icke till mantalsskrifning i den ort, der läroanstalten är befintlig, derest ej annan mantalsskrifningsort saknas, eller för den, som är öfver femton år gammal, särskild anmälan om mantalsskrifning göres.

Mom. 5. Den, som för sig, hustru eller minderårigt barn enligt § 1 i kongl. förordningen den 9 juni 1871 af fattigvårdssamhälle åtnjuter full försörjning, som ej är tillfällig, mantalsskrifves inom fattigvårdssamhället motsvarande eller tillhörande distrikt.

Mom. 6. Den, som i och för arbete eller uppdrag af tillfällig beskaffenhet å annan ort sig uppehåller, må ej af sådan anledning der mantalsskrifvas.

Enahanda stadgande gäller i afseende å den, som intagits å sjukvårdsinrättning

(Utskottets förslag.)

talsskrifvas inom Stockholms stad och S:t Nicolai församling.

Mom. 3. Sjöfarande, för hvilken mantalsskrifningsort enligt mom. 1 ej förefinnes, mantalsskrifves fortfarande der han senast varit i mantalslängd uppförd.

Mom. 4. Vistelse vid allmän eller enskild läroanstalt för erhållande af undervisning föranleder icke till mantalsskrifning i den ort, der läroanstalten är befintlig, derest ej annan mantalsskrifningsort saknas, eller för den, som är öfver femton år gammal, särskild anmälan om mantalsskrifning göres.

Mom. 5. Den, som för sig, hustru eller minderårigt barn enligt § 1 i kongl. förordningen den 9 juni 1871 af fattigvårdssamhälle åtnjuter full försörjning, som ej är tillfällig, mantalsskrifves inom fattigvårdssamhället motsvarande eller tillhörande distrikt.

Mom. 6. Den, som i och för arbete eller uppdrag af tillfällig beskaffenhet eller i följd af uppdrag, lemnadt af Riksdagen, å annan ort sig uppehåller, må ej af sådan anledning der mantalsskrifvas.

Enahanda stadgande gäller i afseende å den, som intagits å sjukvårdsinrättning

(Kongl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

eller förbättrings- eller uppfostringsanstalt utom hemorten.

Mom. 7. Kronoarbetareskarl och fånge mantalsskrifves inom det distrikt, i hvars mantalslängd han senast varit uppförd, så vida icke under arbets- eller fängelse-tiden sådana förhållanden inträffat, att han på grund deraf bort, derest han vistats på fri fot, annorstädes mantalsskrifvas.

eller förbättrings- eller uppfostringsanstalt utom hemorten.

Mom. 7. Kronoarbetareskarl och fånge mantalsskrifvas inom det distrikt, i hvars mantalslängd han senast varit uppförd, så vida icke under arbets- eller fängelse-tiden sådana förhållanden inträffat, att han på grund deraf bort, derest han vistats på fri fot, annorstädes mantalsskrifvas.

§ 14.

Mom. 1. Förrättningsman, som utan att vara af laga förfall hindrad ankommer till förrättningsstället först efter den för mantalskrifningens början utsatta tid, men inom tre timmar derefter, böte, om mantalskrifningen det oaktadt kan ega rum, tio kronor. Kan förrättningen icke ega rum eller kommer han utan laga förfall senare än nyss är sagdt eller uteblifver alldeles, böte trettio kronor.

Mom. 2. Pastor eller hans ombud eller församlingsföreståndare, som, utan att laga förfall anmäles, underlåter att inställa sig vid mantalsskrifning på utsatt tid

Mom. 1. Förrättningsman, som utan att vara af laga förfall hindrad ankommer till förrättningsstället först efter den för mantalskrifningens början utsatta tid, men inom tre timmar derefter, böte, om mantalskrifningen det oaktadt kan ega rum, tio kronor. Kan förrättningen icke ega rum eller kommer han utan laga förfall senare än nyss är sagdt eller uteblifver alldeles, böte trettio kronor.

Mom. 2. Pastor eller församlingsföreståndare, som, utan att laga förfall anmäles och utan att ombud för honom blifvit utsedt, underlåter att inställa sig vid mantals-

(Kongl. Maj:ts förslag).

eller att dit medföra församlingsboken eller aflemna behörigt utdrag deraf, der sådant är medgifvet, böte, derest mantalsskrifningen ändock kan försiggå, fem kronor, i annat fall trettio kronor.

Mom. 3. Länsman eller stadsfiskal, som utan anmaldt giltigt förhinder uteblifver från mantalsskrifning, böte tio kronor. Uteblifver kommunalombud eller fjerdingman utan anmälan om sådant hinder, böte tre kronor.

Mom. 4. Underlåter någon, utan anmaldt laga förfall, att i behörig tid och ordning aflemna sådan uppgift, som i § 4 af denna förordning säges, eller aflemnar han oriktig eller ofullständig dylik uppgift, böte två kronor och vare derjemte, derest försummelsen föranleder dertill, att någon skattskyldig undgår att utgöra mantalspenningar, för gäldande deraf ansvarig.

Mom. 5. Uti de i mom. 1 här ofvan omförmälda fall

(Utskottets förslag).

skrifning på utsatt tid eller att dit medföra församlingsboken eller aflemna behörigt utdrag deraf, der sådant är medgifvet, böte, derest mantalsskrifningen ändock kan försiggå, fem kronor, i annat fall trettio kronor.

Enahanda påföljd för dylik underlåtenhet vare gällande för pastors eller församlingsföreståndares ombud, som emottagit uppdrag att vid mantalsskrifning närvara.

Mom. 3. Länsman eller stadsfiskal, som utan anmaldt giltigt förhinder uteblifver från mantalsskrifning, böte tio kronor. Uteblifver kommunalombud eller fjerdingman utan anmälan om sådant hinder, böte tre kronor.

Mom. 4. Uti de i mom. 1 här ofvan omförmälda fall

(Kongl. Maj:ts förslag.)

bör anmälan af vederbörande pastor göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande. I öfriga fall har förrättningsmannen att i protokollet anteckna de försumliges namn och hemvist samt behörigt utdrag derom till Kongl. Maj:ts befallningshafvande insända; börande på enahanda sätt förfaras, der pastor vid mantals-skrifning anmäler, att den, som enligt gällande förordning angående kyrkoböckers förande bort aflemna flyttningsbetyg, försummat detta åliggande. Efter pröfning af härvid förekommande omständigheter eger Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordna om uttagande ej mindre af ofvan stadgade böter än äfven af sådana böter, som enligt förordningen angående kyrkoböckers förande skola utgöras för försummelse att aflemna flyttningsbetyg.

Den, som icke åtnöjes med Kongl. Maj:ts befallningshafvandes beslut, hvarigenom han blifvit till böter dömd, eger att, med iakttagande af hvad i allmänhet är stadgadt angående böters nedsättning, då ändring i utslag sökes, hos kammarrätten anföra besvär innan klockan tolf å trettionde dagen efter erhållen del af samma beslut.

(Utskottets förslag.)

bör anmälan af vederbörande pastor göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande. I öfriga fall har förrättningsmannen att i protokollet anteckna de försumliges namn och hemvist samt behörigt utdrag derom till Kongl. Maj:ts befallningshafvande insända; och eger Kongl. Maj:ts befallningshafvande att efter vederbörandes hörande och pröfning af förekommande omständigheter förordna om böternas uttagande.

Den, som icke åtnöjes med Kongl. Maj:ts befallningshafvandes beslut, hvarigenom han blifvit till böter dömd, eger att, med iakttagande af hvad i allmänhet är stadgadt angående böters nedsättning, då ändring i utslag sökes, hos kammarrätten anföra besvär innan klockan tolf å trettionde dagen efter erhållen del af samma beslut.

(Kongl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Mom. 6. Böter, som efter denna § ådömas, tillfalla den kommun, inom hvilken den försumlige är bosatt.

Saknas tillgång till böterna, skola böter, som ådömas enligt mom. 4 i denna § eller åläggas för underlåtenhet att aflemna flyttningsbetyg, i kronoräknenskaperna afkortas, men öfriga böter förvandlas enligt allmän lag.

Mom. 5. Böter, som efter denna § ådömas, tillfalla den kommun, inom hvilken den försumlige är bosatt.

Saknas tillgång till böterna, skola dessa förvandlas enligt allmän lag.

§ 15.

Aflemnas icke i behörig tid och ordning de i denna förordning föreskrifna uppgifter eller anmäler pastor vid mantalsskrifning, att den, som enligt gällande förordning angående kyrkoböckers förande bort aflemna flyttningsbetyg, försummat detta åliggande, skall, jemte det anteckning om förhållandet sker i den uti § 14 mom. 5 stadgade ordning, felande uppgift eller betyg, om den försumlige finnes inom orten, efter anmodan af mantalsskrifningsförrättaren, honom affordras genom stadsfiskal i stad samt länsman eller fjerdingsman på landet. Tredskas den försumlige eller finnes han icke inom orten,

Aflemnas icke i behörig tid och ordning de i denna förordning föreskrifna uppgifter, må, jemte det anteckning om *de försumliges namn och hemvist af förrättningsmannen i protokollet verkställes*, felande uppgift, om den försumlige finnes inom orten, efter anmodan af mantalsskrifningsförrättaren, honom affordras genom stadsfiskal i stad samt länsman eller fjerdingsman på landet. Tredskas den försumlige eller finnes han icke inom orten, skall mantalsskrifningsförrättaren anmäla förhållandet hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som eger att med föreläggande af vite den felande handlingen införskaffa.

(Kongl. Maj:ts förslag.)

skall mantalsskrifningsförrättaren anmäla förhållandet hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som eger att med föreläggande af vite den felande handlingen införskaffa.

Flyttningsbetyg, som på detta sätt kommit mantalsskrifningsförrättaren till handa, skall af honom öfverlemnas till vederbörande pastor.

Den krono- eller stadsbetjent, som verkställer infordrandet af felande betyg eller uppgift, eger därför af den försumlige undfå godtgörelse med en krona 50 öre för hvarje förrättning.

(Utskottets förslag.)

Den krono- eller stadsbetjent, som verkställer infordrandet af felande uppgift, eger därför af den försumlige undfå godtgörelse med en krona 50 öre för hvarje förrättning.

Den, som genom uteblifven eller oriktig uppgift föranleder, att någon skattskyldig undgår att utgöra mantalsspenningar, skall för gäldande deraf vara ansvarig.

Stockholm den 15 mars 1894.

På sammansatta bevillnings- och lagutskottets vägnar:

J. JOHANSSON.

Reservationer:

af herrar *Hasselrot*, *Philipson* och *Rudebeck* mot det af utskottet föreslagna tillägg till § 3 mom. 6; samt af herr *Ölander* mot vissa delar af § 3.